

REDACȚIUNEA,
Admistrăținea și Tipografia
Brașov, plăta mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primește. — Manuscrise nu se retrimit.
I N S E R A T E
se primoc la Admistrăține în Brașov și la următoarele
SIBOURI DE ANUNȚURI:
la Viena: la N. Dukes Nachf.,
Sax, Augenfeld & Emeric Lesser,
Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik.
Budapest: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körút).
PRETUL INSERTIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană
10 bani pentru o publicare. —
Publicări mai desă după tarife
și în formă. — **RECLAME** pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L L X V .

Nr. 18.

Brașov, Miercură 23 Ianuarie (5 Februarie).

1902.

Slovaciîn dietă.

A vorbit în cele din urmă, în ședința de ieră a camerei ungare, și unul dintre cei patru Slovacî, carî astă tîrnă au fost aleși deputați pe baza noului program slovac oportunist. Francisc Vesselovsky e numele lui și foile pestane asigură, că vorbesce o ungurescă fluentă.

Săștepta cu óre-care încordare din partea maghiară enuncația este acescui Slovac, care, dimpreună cu ceilalți trei conaționali ai săi și c'un Sîrb, face parte dintr'un grup deosebit cu culore naționalistă.

Vesselovsky și-a introdus discursul, dicînd, că a fost voința Majestății Sale ca alegerile să fie curate, și că acestei împrejurări și concursului dat de guvern Slovacii au a multumi, că au putut intra în dietă.

Președintele Apponyi a întrebat aici pe vorbitor spre a-i spune, că „alegerile curate” nu sunt a-se multumi grației Majestății Sale, ci că ele sunt eflusul voinței legislației. Cuvintele acestea au fost viu aplaudate pe tóte bâncile partidelor maghiare, carî astfel au ținut a lăua în apărare suveranitatea parlamentului.

După acest incident deputatul slovac a căutat a lămuri poziția, ce o ocupă în dietă grupul celor patru deputați slovacî, plus unul sîrb și a esplica programul, pe temeiul căruia a fost ales dimpreună cu soții săi.

Interesant este, că la începutul espunserilor sale, mai generale, a fost supus unui esamen formal din partea câtorva interlocutori maghiari.

A spus că Slovacii primesc de basă a politicei lor principiile deákiste, că adoptă spiritul legilor din 1848, după care întrăga poporațiune formează statul unitar ungar.

In interesul popôrelor nemaghiare ei pretind să se respecteze dreptul lor de limbă între marginile legei naționalităților, a cărei strictă execuție o cer.

Până la punctul din urmă au mers tóte neted și afară de căteva intreruperi, carî erau mai mult întrebări, nu s'a audiat nicăi un strigăt de reprobare. Ba unul din deputații fruntași maghiari a esclamat: Vorbesce destul de bine! Indată ce însă Vesselovsky a inceput a vorbi de dreptul folosirei limbei slovace în școală, biserică, comună și la judecătorii, au inceput contradiccerile și protestările.

Mai ales a provocat mare turburare afirmarea, că Slovacii se văd constrinși a emigra în America fiindcă în Ungaria sunt desprețuiți; acolo, în America, ei se bucură de cea mai deplină libertate de limbă.

Impresiunea, ce a făcut-o discursul deputatului slovac asupra Maghiarilor a fost, décă e să credem unor foi maghiare, în total bună, — „în anumită măsură poate fi multumit fiecare Maghiar”, ba „enuncația lui Vesselovsky însemnă o apropiere de punctul de vedere național maghiar”, — dice „Magyarország”.

Décă așa este — și décă sunt multumiți cu-o astfel de apropiere, este la rîndul Slovacilor de a lămuri.

Libertatea cuvîntului în parlamentul unguresc.

Deputatul orașului Sibiu o păti cu liberalii și neliberali din camera maghiară, adecă cu toți Maghiarîi, fiindcă a reclamat respectarea legei naționalităților și a preținsei, ca folosirea „limbei statului” să se restrîngă între marginile prescrise de lege.

Intrăga cameră, dér mai ales Pichler-ii și Lengyel-ii, adecă Jidovii și Armenii s'au revoltat în contra lui Lindner, acoperindu-l cu invective, nelăsându-l să vorbescă, trimîndu-l de unde a venit și aruncându-i în față ceea-ce fac Germanii cu Polonii din Posen.

In parlamentul maghiar dér nu se poate pretinde execuțarea, respectarea unei legi sanctionate, fără ca vorbitorul să fie spus la invective, huideuile, ba să fie chiar împedecat de a vorbi. Acei deputați, carî prețind pentru sine libertatea cea mai largă de a vorbi și să iau gura plină contra a tot ce nu le place, carî tună și fulgeră după plac în contra naționalităților, a apărătorilor, în contra armatei, a guvernului, ba și a membrilor casei domnitore; acei deputați îndată ce se tratază de atitudinea lor și de păcatele lor proprii, își arăgă dreptul a împedecă de a vorbi ori și care dintre consoții lor deputați, décă voiesce să le spună ceea-ce nu le place, adecă curatul adevăr.

Sciu domnii aceia óre, că legea le dă drept lor de a vorbi liber în parlament, dér nu de a împedeca pe cineva dintre soții lor să vorbescă așa, precum scie că sunt lucrurile și precum simtesc? Sciu óre, că împedecând pe cutare deputat de a vorbi în parlament, cum îl trage înimă și-l taie capul, ei calcă principiul fundamental al parlamentarismului și să taie crîngă de sub picioare? Își aduc óre aminte d-lor, că cercul electoral al doilea al Sibiului a dat lui Dr. Lindner tocmai atâtă putere de a-l reprezenta în dietă, câtă lău dat lor cercurile, carî-i au ales?

Orî voiesc să fie și libertatea cuvîntului în parlament „maghiar”, adecă așa, că dumnealor să potă dice și face, ce le vine la socotă, dér alții să potă dice și face numai ceea-ce le place d-lor? Ar trebui să scie, că în dietă nu se vorbesce atât cătră d-lor, cât mai mult cătră teră și domitor și că vorbitorul atât din firea lucrului, cât și pe baza legii are drept să pretindă, ca să i-se asigure libertatea cuvîntului, la casă de necesitate chiar și prin aceea, că turburătorii, carî îl împiedecă a vorbi, să fie depărtați din sala camerei, décă nu vrău să-o părăsescă de bunăvoie.

Deputații, carî nu sciu să respecțe legi și drepturi aduse de parlament și sanctionate de Domnitor, nu sunt vrednicî de a-se folosi de libertate și de drepturi, ba sunt chiar necoptî pentru libertate.

Unora ca aceștia li-ar trebui cătă-va vreme un absolutism riguros, dér sănătos.

Acolo vor și ajunge lucrurile cu astfel de deputați.

Incidentul Lindner în dieta ungării este comentat fără viață în presă din Germania. Chiar și organele cunoscute ca amice Maghiarilor, cum e d. e. „Berliner Börsen-Courir” sunt indignate de intoleranța Maghiarilor, cu care au întâmplat discursul lui Lindner. Acest diar regretă, că Lindner a revenit a doua zi asupra declarațiilor sale și tîne Maghiarilor o lecție bine-meritată pentru spiritul atât de dușmanos față cu tot ce e german, încât nu suferă nici măcar o scenă germană în Budapesta. Numitul diar tăgădușe analogia între situația Polonilor din Prusia și a Sașilor din Transilvania. Polonii nu tresc aspirații de stat național, pe când Sașii nici-odată nu au avut asemenea aspirații. — Declarațiunile diarelor germane le reproduce diarul „Budapester Tagblatt”, singurul diar, care a manifestat o atitudine obiectivă în afacerea Lindner.

Centenarul lui Heliade.

Sâmbătă séra, în fața unei numărăse asistențe, d-l Gr. Tocilescu și-a desvoltat conferența sa cu ocazia centenarului lui Heliade.

D-l conferențiar începe prin a slăvi memoria marelui bărbat, numindu-l regeneratorul limbei și neamului românesc. Arată cum Heliade a făcut cea mai mare și importantă reformă în cultura noastră națională, introducînd literile latine în locul celor chirilice. Vorbesc de grămatica lui Heliade, din care marele bărbat a eliminat tóte sunetele de prisos.

Oratorul vorbesce apoi de prima publicație periodică a lui Heliade, „Curierul

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Problema vieții.

— Fine. —

Astfel vedem cum sciința — după ce intemeitorul ei n'a dat diferențe genetice a acestor două idei atenționează altădată îndatinată la el — rătăcind ea în direcționi unilaterale vine într-un conflict serios cu faptele și cu conștiința naturală a popôrelor, prin ceea-ce mai mult contribue la incurcarea, decât la împedire problemei.

Ar duce peste țînta, ce mi-am propus-o, décă așă voi să intru la acest loc în o discuție sciințifică mai aprofundată a problemei; pentru scopul nostru ajunge să ne ținem numai de conștiința naturală, nealterată de teorii artificiale, ei condusă de instinctele sănătoase, și atunci orî că considerăm experiența de tóte dilele, orî că răsfom istoria culturală a popôrelor, vom găsi cum conștiința naturală a po-

porelor pururea și pretutindenea consideră placerea de un bine, durerea de un rău, precum aceasta de-altmîntrelea de sine se înțelege, dér nici-odată și nicăi nu cuprinde placerea și durerea ca criterii ale binelui și răului moral, și acesta din simplu motiv, pentru că nici placerea, nici durerea, ci caracterul omului constituie peste tot unicul și singurul obiect de apreciere morală.

Sub dominația acestor legi psihice, conștiința naturală a popôrelor deja în periodul de cultură încă înfășurat în mit resimte de tot instinctiv, cum vădurăm, diferența generică între moralitate și fericire și sub dominația acestor inalterabile legi naturale ale vieții noastre sufletesci, execuția aprecierea morală a caracterelor și a diferitelor lor întocmiri, care apreciere apoi cu progresul în cultură se evalifică tot mai fin.

Proprietățile bune și rele ale caracterului, firmitatea și slăbiciunea, nobilitatea șijosnicia de caracter etc., sunt acele proprietăți ale sufletului, carî cu necesitatea legilor naturei deșteptă în fie-

care om normal organizat sentimentele de respect, ori dispreț, și provoacă prin acesta sentința morală de laudă său de blam.

În caracter deci, mai precis dîs, în integritatea resp. defectuositatea caracterului, cum le cuprinde amăsurat gradului său de cultură conștiința poporului, zace și singur numai în acesta zace, întrăga valoarea său nevaloarea morală a omului, fără considerare, décă el altmîntrelea duce o viață fericită, său nefericită, ceea-ce depinde, precum se scie, nu numai dela caracter, ci și de favorul, său nefavorul relațiunilor vieții. Este deci tocmai așa o esagerație învecinată nebuniei a dîce, că virtutea singură de sine face fericit pe om, precum absurd este a căuta virtutea în combaterea din principiu a fericirii proprii, — de cum-va dóră n'am nutri speranța de-a răscumpăra cu acest preț fericirea eternă, va să dică a face specula din virtute.

Din contră, décă vom considera fără de nici o preocupăție faptele, atunci va trebui să recunoștem, că între relațiuni

nefericite ale vieții și cel mai nobil caracter poate să fie nefericit, ér între împrejurări fericite și cel mai depravat caracter poate să fi în modul său fericit; de altă parte însă va trebui să protestăm și contra acelei estra-vagante teorii de incompatibilitate, după care virtutea și fericirea se eschid în principiu. Instinctul fericirii este atât de general împregnat națurii omului, încât fiecare caracter, cel moralmente integră, ca și cel moralmente defectuos, tîntesce la fericire; este însă o mare deosebire în modalitatea cum aceste două specii de caractere caută a ajunge fericirea. Pe când deviza uneia sună: fericire cu ori-ce preț, deviza celeilalte este: fericire, dér nu cu ori-ce preț.

Ambele tind la fericire, însă în casuri de conflicte între principiile moralității și între fericire cum cursul vieții, precum se scie, atât de des le aduce cu sine, caracterul moralmente defectuos va sacrifică principiile moralității instinctului său de fericire, din contră caracterul moralmente integră, căruia aceste principii îi

„GAZETA” ieșe în lăcăre dî. Abonamente pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24 cor., pe săptămână 12 cor., pe trei luni 6 cor. N-rii de Dumînici 8 fr., pe an. Pentru România și străinătate: Pe un an 40 franci, pe săptămână luni 20 fr., pe trei luni 10 fr. N-rii de Dumînici 8 franci. Se prenumera la tóte oficiale poștale din intru și din afară și la d-nii colectori. Abonamentul pentru Brașov Administrația, Piața mare, Târgul Inuiului Nr. 90, etajul I. Pe un an 20 cor., pe săptămână luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 8 luni 12 cor., pe trei luni 6 corone. — Atât abonamentele cot și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Român", care apare pentru prima-óră la 1828 și nu încetază decât la 1848 din pricina desfășurării marilor evenimente, ce au avut loc în acel an, și cum în acea publicație nu se întrebuiște decât caracter latine.

Conferențiarul mai înfățișeză pe ilustrul bărbat, ca promotor al revoluției dela 48, care a avut o așa de mare însemnatate în mișcarea națională.

Tot Heliade, continuă d-l Tocilescu, a fost cel care ne-a scăpat limba de franțuzismele, ce se infipsează așa de adânc în acele timpuri. Fericit acela, care are curagiul și puterea să-și realizeze frumusele sale misiunți. Heliade a fost fericit, căci a avut și una și alta.

Mai spune, apoi, cum tot neuitatul patriot a fost întemeietorul soc. Filarmonice, temelia „Teatrului Național" de astăzi. Toți ar trebui să-și aducă aminte de Heliade și să-l ia de exemplu pe tôte terenurile.

Încheind, oratorul arată, că cel esit din popor nici-o dată n'a uitat clasa din care făcea parte, ci totdeauna a luptat pentru dânsa. Nu mai puțin și poporul i-a fost recunosător, căci în poesile sale populare îl prezintă pe Heliade ca pe un semi-deu.

Oratorul își termină conferența la orele 10 și un sfert în aplauzele furtunioase ale asistenței.

Situația economică a Rusiei.

Unul din cele mai mari diare rusescă „Petersburgskaja Vjedomost" a făcut de curând următorul tablou al situației economice din Rusia:

„Ruinul economic al Rusiei planeză așa dicând în atmosferă și poporul dela sate este, care simte mai ales acăsta. In Rusia fomeata a devenit un rău cronic, incendiul pustiesc în mod înfricoșat, săracirea își împlântă rădecinile tot mai adânc, se extinde tot mai mult și nu există nici putere, nici mijloce pentru împiedecarea și ușurarea miseriei. Presiunea economică o simte guvernul tot așa ca și păturile societății și ea devine să de de mai însăși-mântătoare și mai desnădăjduită. Excepționând pe câțiva milionari, cari nu sunt nici în număr considerabil, nici nu posed condițiile durabilității, tôte clasele, dela domnii pănă la țărani, sunt săraci cu desăvârșire..."

„Acăsta e caracteristic și de sigur, că nu se poate trăi mult și mai departe așa. Despre păstrare nu se poate vorbi la poporul dela țără, în locul păstrării păsesce pretutindeni lipsa, îngreunarea cuditelor, fomeata... De ce? Fiind că „părintescul" birocratism planeză de-asupra fiecarui pas, fiecărui gând, asupra manifestațiunii celei mai primitive inițiative private. Ucasurile, circularele, sporirea funcționarilor sugrumată ori-ce putere de viță și ruinează și cea mai mare avuție materială ca și spirituală. In privința acăsta

comunale rurale sunt cele mai nenorociite etc..."

Cardinalul Rampolla.

S'a lățit svonul, care s'a și menținut mai mult timp, despre slavofilia cardinalului Rampolla. Diarul „Slovenski Narod" din Laibach se ocupă de acăsta legendă într-o corespondență din Roma, din care reprodusem și noi în traducere un estras:

„Cine cunoște căt de puțin pofta de domnie a bisericei romano-catolice — dice corespondentul diarului sloven — scie, că în acăsta biserică, exceptând câteva perioade de scurtă durată, în tot-déuna au domnit națiunile române, cari priviau la celealte națiuni, cum priviau bună-óră Romanii la barbarii învinuși. Biserica romano-catolică a avut în tot-déuna un caracter romanic. In acăsta biserică situația este, ca să utilizăm o asemănare de actualitate, întocmai ca în Ungaria. Aici Maghiarii sunt poporul dominant și ei dă statului ungur un caracter maghiar; Croații, Sérbi, Slovacii, Români, Rușii și Germanii sunt nurnai ființele, cari întrețin statul cu contribuție de banii și sânge și se îngrijesc de înmulțirea populației. In biserică romano-catolică Romanii sunt națiunea domnitore, er celealte națiuni sunt ceea-ce sunt Croații, Sérbi, Români etc. în Ungaria.

In timpurile noastre cardinalul Rampolla este purtătorul ideii, că Români sunt chemați a domina în biserică, er biserică este chemată a domina întrăga lume.

La 20 Ianuarie s'a împlinit cincispre-dece ani de când fostul nunțiu în Madrid, monsignore Rampolla, marchese del Tindaro, fu numit secretar de stat ca succesor al cardinalului Iacobini. In etate de 44 ană Rampolla deveni adlatul papei, er adă, când papa este bătrân și obosit, el este adevăratul regent al bisericei romano-catolice.

Cine a văzut odată pe cardinalul Rampolla, acela a primit impresia, că acest om cu ochii strălucitori, nasul de vultur, părul negru și mișcările marcante, este un bărbat de o agerime estra-ordinară de spirit și de o energie demonică. Si în adevăr așa și este. Rampolla este purtătorul cel mai decisiv al imperialismului romano-catolic sub primatul Romanilor și să-a întrebuiște totă influența pentru a aduce politica bisericească în acest văgău.

In Iunie 1891 „Osservatore Romano" a publicat o serie de articole sensaționale, în cari se desvolta principiul politicei române în biserică romano-catolică și de atunci s'a lucrat cu mare consecuență în direcția acăsta. Rampolla a purtat grije, ca numărul cardinalilor români să se înmulțească în mod estra-ordinar, mai ales în America-de-sud, er politica sa față cu Franția arată, că și-a pus tôte speranțele în acăsta țără. Nică chiar eliminarea congregațiunilor n'au putut să schimbe nimic în politica acăsta, pe când de altă parte

evlaviósei Austriei și aliatei ei, Germania, și pune în cale cele mai mari pedeclii."

Față cu Slavii Rampolla nu e binevoitor. Acăsta se poate observa mai ales în litoral.

Mari sunt planurile cardinalului Rampolla și trebuie să recunoștem, că a avut și succese. El s'a priceput a redeștepta érași în biserică tendințele centraliste, cari dispăruseră, s'a priceput a încunjura papismul cu o splendore, de care nici odată nu se bucurase în cursul secolului trecut, a procurat bisericei venituri enorme și a adus clerul pănă acolo, de ađi propagă în popor un fanatism, care se poate asemăna cu delirul religios. Cu tôte acestea este forte îndoios, de căc prin acestea va pute să ajungă la realizarea dorințelor sale imperialiste. Biserica romano-catolică a perdit mult din forțele-i civilizatorice și se poate dice, că cultura de ađi nu mai are caracter romano-catolic. Éta de ce se crede, că catolicismul roman a perdit mult în Europa și că viitorul său va fi în America de sud.

Si tot așa de îndoios este, de căc Rampolla va reuși a obține tiara papală, ceea ce el doresce așa de mult. Rampolla, ce e drept, este „papabilis" și are sprijin puternic în colegiul cardinalilor, dărare și adversari puternici, cari întesă din tôte forțele la răsturnarea lui. Afară de aceea monarchia austro-ungară posedă dreptul de veto, în cas când candidatul pentru tiara papală ar fi o persoană mai puțin grătă.

SCIRILE DILEI.

22 Ianuarie v.

Monarchul în Budapesta. Majestatea Sa monarchul va sosi mâine, în 5 Februarie, în Budapesta. In 11 Februarie se va da un bal de curte în palatul din Buda.

„Organisarea Valahilor". Din Nagy Szent-Miklós se depășează următoarele foișor maghiare: Dela alegerile dietale începând Români din comunele de pe aici se mișcă și la alegerile comunale forțăză candidații români la postul de primar. In Sarafalva fisolgăbiréul n'a vrut să ia cunoștință despre candidatul român. Din pricina acăsta Români au devenit agresivi, așa că a trebuit să intervină gendarmeria. Un Român a fost grav rănit la cap. Alegerile în satul română au fost anulate.

Cireș înflorit. Nu ne vine a crede ochilor și totuși este așa. La începutul lui Februarie muguri, frunde și florii de cireș! Avem dovada pe masa redacției, o rămușă de cireș tăiată într-o grădină din Schei și adusă anume în redacția noastră pentru a vedea cu ochii noștri semnele anticipate ale dulcii primăveri!

Coloman Szell și jidovii „Alkotmany" serie, că ministrul-președinte Coloman Szell va propune numirea a patru jidovi de consilieri de curte, între cari

Chorin jun., Kohner Sigismund, Beck (Madarasi) Nandor și încă pe unul, probabil Veszi-Weisz.

800 de martori. In contra deputatului I. Samassa, alesul cercului Kapolna, s'a dat o petiție la Curie. Curia ocupându-se de petiția acăsta a decis să se facă cercetare și a cerut ascultarea a vr'o 800 de martori, între cari și episcopul Samassa din Agria.

Pedepsa. Totă pressa europeană s'a ocupat mult cu demonstrațiile antiermane din Posen. Ele s'a început, cum scim, în Wreschen și s'a încheiat cu sentința din Gnesen. Sentința nemilosă nu li-să pară însă suficientă autoritaților prusieni. Guvernul din Posen a făcut cunoșcut consiliului școlar din Wreschen, că pe viitor nu i-se va mai da subvenția anuală de 5400 mărci; primăriei comunale i-a adus la cunoștință, că din Octombrie a. c. începând, două batalioane de miliție vor staționa în Wreschen ca garnizoană.

Preot condamnat pentru calomnie. Părintele Gheorghe Mustăță din Meli-Nadiș (Bănat) s'a pronunțat în diferite rânduri nu prea favorabil despre primarul Gheorghe Maxim. Primarul a dat în judecată pe preot, care cu luarea în considerare a circumstanțelor atenuante a fost condamnat în ziua de 31 Ianuarie de către tribunalul din Timișoara la o amendă minimală de 70 cr.

Tablă comemorativă pentru Bem. D-l Koós Ferencz a trimis presbiteriului aug. ev. din Brașov o adresă, în care cere a-se permite aședarea unei table comemorative în păretele casei de pe Tîrgul Grăului, proprietatea bisericei aug. ev. din Cetate, în care a fost gazduiți generalul Bem la 1849. Presbiterul a hotărât să așeze acea tablă comemorativă pe cheltuiala proprie, ceea-ce i-să comunică d-lui Koós printre adresă semnată de președintele presbiteriului, d-l Dr. Obert.

Universarea lui Széchenyi. La casina națională din Budapesta s'a înținut Duminecă serbare obișnuită în amintirea lui Széchenyi. Discursul ocasional l'a rostit rectorul universității, Dr. Vécsey.

Adunarea democraților. Duminecă după amiajă s'a înținut în orfeul Somosy din Budapesta o mare adunare a democraților, cari au protestat contra restrinției libertății cuvențului în parlament și au invitat pe deputatul Vázsonyi, să mărgă înainte pe calea începută și să nu se lase a fi terorisat.

Falsificatorii de bancnote. In Deva au fost arestați în ziua de 26 Ianuarie Baranyai Balázs și Székely Gábor din comitatul Mureș-Turda, la cari s'a găsit câteva sute de hărții falsificate de cădece fiorini.

Unde e miss Stone? Din Sofia se anunță: E absolut neesactă scirea adusă

Fie-ca indicările mele fugitive să vă servescă de indigări folositore. Fie ca voi asemenea nemuritorului erou din frumosul mit, — în contra tuturor tentațiilor vieții practice și a sofismelor din teorie, — să vă decideți pentru nobila și frumoșă direcțione morală ideală.

Acăsta este direcționea bărbătilor de caracter și cu conștiință de sine. De astfel de bărbăți are națiunea trebuință totdeauna, între tôte împrejurările, astăzi mai vîrtoș.

Dela integritatea caracterului singuraticilor depinde totă puterea și valoarea morală a națiunii.

Birchiș, Octombrie 1895.

Ales. Mocsnyi.

*) Lucrarea acăsta destinată pentru „Almanachul festiv" al Reuniunii academice „România Jună" din Viena, care din lipsa sprijinului literar n'a apărut, s'a cedat pentru Almanachul societății „Petru Maior".

stau mai presus de tôte, va renunța fără săvârșire mai bine la fericirea sa, ba în casă de lipsă, chiar și la viața sa, decât să-i vătenește integritatea caracterului.

Moralitatea și fericirea sunt prin urmare două separate, toto genere diverse specie de bunuri ale vieții. Fericirea este bunul euđemonistic și se cuprinde în satisfacerea instinctelor vitale, condiționată în mare parte și de favorul împrejurărilor vieții; moralitatea este bunul etic și se cuprinde în integritatea caracterului, care între tôte împrejurările, fericite sau nefericite, pururea de opotriva scie a se afirma și conserva intact, er principiile, după cari se întâmplă acăsta, constituie principiile de moralitate. Aceste două specii de bunuri ale vieții pot, precum vădură, acușe să concida, acușe să se desbine, acușe să se condiționeze, acușe să se eschidă.

Si în casul din urmă, în casul de conflict între ele, zace punctum saliens atât pentru viață, cât și pentru sciință. În adevărată apreciere a diferenței lor de valoare la un asemenea cas de conflict se

cuprinde, precum să a atins la introducere, și adevărată deslegare a problemei vieții.

Două vederi diametral opuse despre acăsta relațione de valoare înțelnirăm în viață, ca și în sciință și acest, contrast formeză totodată ultima notă distincivă deciđorile a celor două concepționi de viață despre cari tractărăm: a concepționii morale-ideale și a concepționii euđemonistice-utilitare.

Acest contrast profund și deciđor pentru întrăga direcțione de viață a individilor, că și a poporelor, se poate deci resuma pe scurt în întrebarea: Este moralitatea bunul necondiționat, er fericirea bunul condiționat, său invers este fericirea bunul necondiționat, er moralitatea bunul condiționat al vieții?

Un răspuns sună: Fericirea este unicul bun, spre care merită să ţinim; moralitatea și vîrtutea sunt său pure ilușii, său numai de valoare condiționată. Numai vîrtutea calculată la placere are o valoare — dice Epicur, — er după teoria

lui I. St. Mill întrăga moralitatea, la o examinare mai de aproape, se disolvă de fapt în pure ilușii.

Virtutea este unicul bun, ceea-ce ese din sfera ei este fără valoare — așa crede Stoa cea rigorosă, dărul unilaterală.

Moralitatea este bunul necondiționat, numai fericirea pe ea basată are valoare — este ideia fundamentală a lui Aristotel.

Acum la întrebarea: Unde zace adeverul? Care dintre cele două direcționi ale vieții este cea adeverată? Fie-care dintre d-văstre, tinerii mei amici, el însuși are să-ști dea răspunsul. Juni încă astăzi, stați la pragul de a deveni mână bărbăți și ca și odinioară Hercule la răspântie, aveți și voi a vă decide asupra direcționei vieții, ce este să o alegetă și urmați.

Din acăsta considerațione cred eu a corăspunde mai bine rugării Reuniunei d-văstre, — ca să contribuiesc și eu cu o luceară literară pentru „Almanachul festiv"*) — decă cu acăsta Vă prezintă ca dar jubilar, pe lângă felicitările mele, problema vieții, in nucleo.

de căte-va foi străine, că misiunara *Stone* s'ar afla pe pămînt bulgăresc. Autoritățile bulgărescă, care fac serviciul la graniță, n'au aflat nică un sămn, că prisoniera s'ar găsi în Bulgaria. — Atunci unde e miss *Stone*?

Un primar calominiat. La ultimele alegeri comunale, locuitorul din Petromani (Bănat), Pepa Treicu, a dîs în fața mai multor martori despre candidatul de primar, Petru Nilescu, că a făcut tovărășie cu pungași și tâlhari și că ori-cine îl poate mitui cu banii. Pepa Treicu fău dat în judecată pentru calomnie și în ziua de 31 Ianuarie a fost condamnat de către tribunalul din Timișoara la opt zile închisore.

Pentru o îmbrățișare. Din Sighetul Marmației se anunță, că în comuna *Körösmező* s'a întemplat săptămâna trecută o dramă săngerosă. Cantonierul dela drumul de fier Kis Gabor a intrat într-o cărciumă și fugându-i ochii pe nevasta drăgălașă a economului rutean Ivan Marozuk, l'a pus păcatele de a îmbrățișat-o. În momentul acela gelosul bărbat împlântă un cuțit în spatele cantonierului. Cantonierul avu încașă putere, ca să-și scotă revolverul și să împusce pe Marozuk în abdomen. Bărbatul muri, cantonierul trage de mōrte.

Viscole puternice bântue Italia de nord și cîstele Atlanticului. Se semnalizează mai multe naufragii. Pe Adriatica tot astfel. Pe canalul „la Manche“ plăia și viscolul au fost teribile. În Italia mai cu seamă zăpada însoțită de uragane a fost aproape generală. Trenurile, tramwaiile și telegrafele sunt întrerupte peste tot.

Un cantonier în rochie. Un incident din cale afară hazliu s'a petrecut zilele acestea la stațiunea Bogát a căilor ferate ungare. Nevasta cantonierului era lehză, ceea-ce încă n'ar fi fost vre-o nenorocire, dărătrăgă familie se hrănia cu lapte dela o capră, ér capra nu stătea la muls, de căt la nevasta cantonierului. Ce era de făcut? În casă era nevoie de lapte. Cantonierul, om iscoditor, se apucă și îmbrăcă rochia nevestei, ér în cap pune o casincă (năframă). Deghisat în acest mod, se duce la capră, care credînd, că e femeia, la lăsat să o mulgă. În timpul acesta însă, éta că vine și trenul. Cantonierul pune șuștarul la o parte și alergă repede la linie. Cantonierul eu rochia se înțelege, că a primit o amendă ușoră pentru uniforma-nereglementată, dărășul și întreg corpul de funcționar au rîs cu hohot de căstă întemplare.

„Ioșcuța“.

Sub acest nume îl cunoscă tot Chișinăul pe Papp Iozsef, deputatul, care a rostit în ziua de 31 Ianuarie discursul, de care s'au mirat chiar și Ungurii.

Acest nume i-să dat spre a-l deosebi de tatăl său, căruia în dialectul maghiarăzit de pe acolo, tăta lumea și dicea „*Jozsi bacsi*“.

Un diaz maghiar relevéză faptul, că „Ioșcuța“ a fost educat pe la școli ungurești: în Baia-mare, Sătmăriu, Oradea și Budapesta....

Asemănăndu-l cu Lindner arată, că acest din urmă a învățat la școli săsesci și apoi la universitate din Viena și Graz. — Adevărat, că „Ioșcuța“ afară de limba maghiară nici nu cunoscă altă limbă, nici chiar limba literară română.

De aici se explică, că orizontul lui nu se intinde mai departe, decât păna la frontierele „globului maghiar“.

După informațiile, ce ne vin din Maramureș, copiii lui nu sciu nici o bărbă românește, prin care fapt Ioșcuța s'a esclus singur din comunitatea marei familii românești.

Ce deosebire între el și marea Buteanu, care era tot nobil de Șomcutea-mare și care la 1849 și-a peceluit iubirea de neam cu săngele de martiriu!

„Ioșcuța“ nu-i facă din aluatul din care a fost făcut Buteanu. El aspiră la gloria lui Dragoș!

Heliade-Rădulescu și Lordul Palmerston.

La 1850

Spre a se vedea pentru care motiv Heliade Rădulescu la 1848 și mai târziu era turcofil și nu rusofil, reproducem acăstă conversație, ce a avut-o cu lordul Palmerston, prim ministru al Angliei, la 1850, când Heliade era în exil și când a apărăt interesele Românilor înaintea Puterilor mari ale Europei.

— Aveți D-vos tră vre-un cuget de independentă? mă întrebă Palmerston, cu un ochișu scrutator.

Întârziu a'i răspunde; mă uitai la densus ca un om tentat, pus într-o poziție dă compromețea cauza tărei eșind din principiile ei, său d'a trece ca un om său ca o nație, ce nu poate fără stăpân.

— Permite, îi disem, a crede că, întrebarea este o tentație, când m'am exprimat o dată destul de clar despre principiile misiunii patriei noastre. De întrebă pe reprezentantul acestor principii, n'amu pot să am alte dorințe acum, de căt conservarea și întregimea acestor principii; mă întrebă însă ca p'un simplu Român ce n'asă avea nici o îndatorire? Doresc cel mai înalt bine națiunii mele, doresc ceea ce doresc și D-ta națiunii engleze; *ca om prudent doresc posibilul*.

Pentru ce mă întrebă despre imposibil și 'n poziția de astă-dă?

Pentru că sunt unii dintre d-vos tră, cari aspiră la independentă și vor să lucreze în consecință.

— Cine sunt aceia?

— Câmpinenă a vorbit astfel când a venit aci, cum și Stirbey, când a fost Londra; acum în urmă, la anul 1848, a dîs că se încercă el a vorbi ambasadorului rusesc și se duce însuși la Petersburg a tracta despre independentă Principatelor; și că erede că se va putea îndupla cabinetul rusesc.

Sunteti și d-vos tră d'acel partid său d'acea opinie?

— Nu sciu ce relații avea Câmpinenă, respunsei eu, când a venit p'acă și de unde era inspirată acea idee, și de că era sinceră acea dorință; căt pentru Stirbey însă, cred că d'acă ar fi cucerit el să propue asemenea părere său enoromită, de căt n'ar fi fost împins de Rusia să propue?

Noi nu suntem de partidul rusesc, și cu atât mai puțin împlinitori său organe ale planurilor moscovite.

— Pentru ce adică să nu vreți independentă? mă întrebă éră cu un ochișu observator.

— Mai nainte d'a răspunde, permite să te întrebă: mai vrére-are puterile Europei, ca să se încarce în ziua de astă-dă cu garanții, când vor să se scutere d'acele cu care sunt îndatorate?

— Nu, răspunse; acăstă este o politică veche; e o îndatorire cu multe sarcini; a garanta va să dică a susține, și a susține va să dică a declara și a face rebel, când va cere trebuință.

— Cine dărănează garantă independentă ca să o dorim și să o cerem? Si de ne-o va garanta Engleteră ori Franța, pe unde să vină a ne apără la timp?

Austria singură, la o invazie rusescă, ar fi putut să ne dea un repede ajutor. Austria astă-dă este sub protecția Rusiei; mai târziu poate va fi vasala ei.

Apoi a cere independentă, fără garanție, fără mijloace d'acă ar apăra la nevoie, fără a avea vecin, cari să împedice intrarea Rușilor în Principate, este curat a ne face organă prin scîntă său prin nescîntă, ale Rușilor; a ne deslipi adică de Turcia ca independentă, să rămâne în voia sôrtei; și la cel mai mic pretext, să pôtă Rusia declară răsbel Românilor. Într'asemenea împrejurare, pentru Români, pentru o mână de pămînt, nimeni nu declară răsbel Rusiei, ca să se sustină, nimeni pentru atâtă lucru nu și strică relaționile și interesele cu Rusia.

Pentru Turcia, pentru integritatea ei, se face răsbel general; ér pentru România, nu. Așa pentru că nu e putință de garanție și prin urmare și de răsbel, noi nu vrem să perim, când sub protecția Turciei putem exista cu autonomia noastră.

Pricepe d'acăzum, adăugai eu, pentru ce Rușii, prin unii ca Stirbey, ar dori independentă noastră? Ca să ne pôtă înghiți; astfel că acum nu-i vine aşa ușor, căci Turcul nu'l lasă și pe Turc nu'l abandona Europa, său interesele ei, și noi grație acestei armonii de interes, putem exista.

Décă Rușii voiesc binele Românilor, și cu adevărat independentă lor, ar face mai întâi ca să există; ar da adică înapoi Moldovei Basarabia; ar îndatora pe Austria să întorcă Bucovina, ar face să se unescă cu Moldova și cu România, Transilvania și Banatul; și ar forma astfel din toate o-

putere de vre-o 11 milioane Români, la care cred că Turcia n'ar face decât să aplaudă; căci se scapă bucuros de un vecin ca Rusu, și se pune côte la côte cu un vecin amic și nepretentious ca Români. Însă Muscalul, nu numai că nu vrea una ca acăstă, ci încă inventă și fabula cu imperiul daco-roman, și incrimă cu densus mișcarea Românilor prin manifestul său din Iulie, 1848: el astăzi vrea să ne deslipescă de Turci, cu ori-ce preț, ca să rămânem noi în voia întimplării, adică sub a lui d'a dreptul *influentă fatală*.

— Înăpare bine, termină Palmerston, că vă cunosceti interesele.

Declarațile lui Victor Emanuel.

„Munch. Allg. Ztg.“ publică nisice noite interesante ale fostului mareșal austriac Carol Möring. Acest Möring era la 1869 locțiitor în Triest și muri la 1870. El a avut în 1866 o convorbire cu *Victor Emanuel*, bunicul actualului rege italian. Victor Emanuel vorbi despre evenimentele al căror rezultat fă lupta dela *Custoza*. Regele recunoște, că a fost surprins. Trebuie apoi la politică, el dîse:

— De altfel că lucruri neprevăzute n'au fost în acest răsboiu. Așă fi pariat cu 10 contra unu, că voi (Austriacii) veți bate pe *Prusaci*, pe cărui eu *nu-i iubesc* — sunt egoiști și violenți — și că dimpotrivă eu vă voi bate și flota mea va nimici pe a văstră. Ca să scii și d'acă, își spun, că eram furios, pentru că atăi cedat Venetia lui Napoleon. *M'am îmbolnăvit cum se cade*.

Iubesc însă pe împăratul vostru și vă stimez armata. Pentru Dumneau însă, *de ce m'ati alungat în brațele Franciei?* De ce n'ăi vrut să tratezi direct cu mine? Astă n'o înțeleg. De ar fi tractat cu mine, ar fi trebuit să-mi răscumpăr quadrilaterul cu sacii de banii. Atăi făcut un act în contra mea. Dér totuști pot să spui împăratului vostru, că-i *stan la disposiție*; spune-i, că nu iubesc nici Prusia, nici Franția. *Prusia mă enervă și jefuesce*, Franția mă agită pe mine și poporul meu cu atitudinea ei de protectoră.

Despre cestiunea alianțelor a dîs:

— Dă-mi mâna, promite-mi, că vei împărtăși personal împăratului, că *îi stau la disposiție cu 400—450.000 de oameni contra Prusiei*. În contra Franției ar fi mai greu. Mi-ar plăcea mai bine, *déca noi doi* (Italia și Austria) *ni-am alia cu Franția*. Spune împăratului, că pote să se încrădea în cuvântul meu ce i-l dau ca rege și ca militar. *Singurul lucru ce-mi procură bucurie, e răsboiul*. N'am plăcere să guvernez; astă o las miniștrilor.

Dare de săptămână și mulțumită publică.

Cu ocazia petrecerii de dans dela anul nou arangiată de Reuniunea femeilor române pentru ajutorarea văduvelor sărace din Brașov și Săcele, au incurat următoarele suprasolviri și contribuiri benevoli:

Dela Filiala „Albina“ 50 cor., Zoe Contescu, C. Ioanides, Tache Stănescu, Maria Steriu și Wolfgang Schütz-Frații, căte 20 cr., Elena A. Popovici 16 cor., Susana Mureșanu 12 cor., Elena Safrano, Locot. C. Popovici, G. Chelariu și Dr. E. Metianu căte 10 cor., Gerö Simay, Dr. N. Mănoiu și Wilma Popp căte 8 cor., Elefteria Safrano, P. Nemes, A. Bidu, Dr. Popp, Balasa Blebea, Locot, Koch, Baronesa Carais, I. Ciurcu, Dr. I. Hosan și Ana Petrescu căte 6 cor.

Iul. Pop, V. Roth, Dum. Eremia căte 5 cor., N. N., Zoe Damian, N. de Șuștai, I. Királyi, Catina Pușcariu, Iord. Blebea, Elena Sabadeanu, Maria G. Stănescu, Theis și Marthon, Aneta Ioanid (Bod), Cecilia Dr. Mégay, Nedoma și Wächter, Elena Blebea, Carolina Ciurcu, Elena G. Ioan și Elena Dr. Blaga, căte 4 cor., N. Wolfsohn și Zoe Petric căte 3 cor., N. Fizeșan, I. Spuderca, M. Jiga, Brausewetter, E. Bologa, Dr. G. Baiulescu, Elena Baiulescu, N. Grădinari, Maria Grăma, I. Socaciu, Maria Ciurcu, I. Olmizu, Elena Hager, Maria Maximilian, Maria Dușouliu, P. Percea, D. Pascu și Elvira Navrea căte 2 cor., Regele Zernovean, Catina Bârsean, Eremia Popisca, Dr. St. Stinghe și N. N. căte 1 cor.

Pentru aceste daruri esprimăm celor care le-au acordat, cea mai adencă mulțumită.

Avem placere a mai exprima pe această cale adenea nostră mulțumită și recunoscintă și stimaților domnii, care au făcut parte din comitetul aranjator al petrecerii.

Tot cu acăstă ocazie ținem a publică, că din incidentul acestei petreceri s'a încasat peste tot suma de cor. 857, din care s'a acoperit spesele cu corone 591-82. A rămas deci un venit curat de cor. 265-18 pe séma fondului Reuniunei.

Brașov, 19 Ianuarie v. 1902.

In numele comitetului:
Balasa Blebea, Dr. I. Blaga,
presidentă, secretar.

Productiuni și petreceri.

— În Blașiu se va da un *bal filantropic* Mercuri în 12 Februarie n., în sala otelului „Universul“. Venitul curat este destinat pentru fondul studenților bolnavi. Comitetul aranjator: Alesiu Viciu, președinte. Dr. Ión Rațiu, secretar. Octavian Bonfiniu, cassar. Valeriu Suciu, controlor. Dr. Ambroșiu Chețian, Iacob Murășan, Ión Băgăian, Ión Fodor, Emil Sabo, Flaviu C. Domșa. Începutul la 8 ore séra. Pretul de intrare: persoana 2 cor., familia de 3 membri 4 cor., de mai mulți 5 cor. Suprasolviri se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

— „Reuniunea femeilor române gr. or.“ din Făgăraș și jur invitată la Serata dansantă, ce o aranjăză în favorul său în 16 Februarie 1902 st. n., în sala Lauritsch. Începutul la 8 ore séra.

— În Câmpeni se va aranja o petrecere cu dans, Duminică în 9 Februarie st. n. 1902, în hotelul „Kerczó“ Venitul curat este destinat pentru procurarea de vestimente preoțesci la s. biserică gr. cat. din Câmpeni. Începutul la 7 1/2 ore séra. Pretul de intrare: de persoană 2 cor., de familie până la 3 membri 3 cor. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

— În Soimus se va da o productiune declamatorico-teatrală împreunată cu dans, în școală confesională gr.-catolică de acolo la 9 Februarie 1902. Întrarea de persoană 30 fil. Venitul curat este destinat în favorul înființării bibliotecii poporale. Suprasolviri și oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor chita pe cale publică. Familiile sunt avisate la proviziune, ér de beaturi bune se va îngrijii comitetul.

— Meseriașii români din Brad vor aranja o productiune teatrală împreunată cu joc. Sâmbătă la 3/16 Februarie 1902 în hotelul „Central“. Pretul întrării: Locul I. 1 cor. 60 fil., locul II. 1 cor. 20 fil., locul III. de stat 80 fil., studenți și copii 20 fil. Venitul curat este destinat pentru înființarea fondului de ajutorare a învățăților și sodalilor meseriaș români.

— Reuniunea femeilor române din Abrud, Abrudsat și jur invitată la petrecerea cu dans ce o va aranja în favorul fondului Reuniunei, Sâmbătă, 15 Febr. n. 1902, în sala hotelului „Detunata“. Pretul întrării de persoană 2 corone, de familie 4 corone. Costumele naționale sunt preferite.

ULTIME SCIRI.

Paris, 3 Februarie. După informațiile lui „Gaulois“,

Bursa de mărturi din Budapest.

din 1 Feb. 1902

Seminte	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilograme
Grâu Bănești	80	dela până la
Grâu dela Tisa	80	75 9.95
Grâu de Pesta	80	9.00 9.85
Grâu de Alba regală	80	— —
Grâu de Bâcska	80	— —
Grâu unguresc de nord	80	— —
Grâu romanesc	80	— —
Seminte vechi ori noiș	Soiul	Qualitatea per Hect. Prețul per 100 chilograme
Sécară	nutrev.	72 7.85 7.90
Orz	de rachiū	60—62 7.70 7.80
Orz	de bere	62—64 6.10 6.20
Ovăz		64—66 5.75 6.00
Cucuruz	bănești	75 — —
Cucuruz	alt soi	78 — —
Hirșca	" "	4.50 5.90
Produse div.	Soiul	Cursul
Săm. de trifoiu	Luțernă ungar.	dela până
"	" transilvană	45—50—
"	" bănești	42—46—
Ulei de " rapita	rafinat duplu	45—49—
Ulei de in	dela Pesta	52.50 53.50
Unsore de porc	dela téra	— —
Slănină	svintătă	42—44—
Prune	din Bosnie	— —
Lictar	Slavon și Serbia	— —
Nuci	din Serbia în s.	17.25 17.50
Gogosă	slavon nou	— —
Miere	serbesc	— —
Ceră	din Ungaria	— —
Spirt	unguresc	— —
	serbesc	— —
	brut	— —
	Drojdiute de s.	— —

Bursa de București

din 1 Feb 1902.

V a l o r i	Do-	Scad.	Cu
	bă-	cup.	ban-
	nă		gata
Renta amortisabilă	5%	APR.-OCT.	96—
" Impr. 1892	5%	JAN.-JUL.	94 3/4
" din 1893	5%		94 3/4
" 1894 int. 6 mil.	5%	APR.-OCT.	— —
" Impr. de 32 1/2 mil.	4%	JAN.-JUL.	91 1/4
" Impr. de 50 mil.	4%		82 1/4
" Impr. de 2 1/4 mil. 1890	4%	" "	83 1/4
" Impr. de 45 mil. 1891	4%	" "	83—
" Impr. de 120 mil. 1894	4%	" "	83—
" Impr. de 90 mil. 1896	4%	" "	83 1/2
Oblig. de Stat (Corv. rușă)	6%	MAI-NOV.	83 1/2
" Casei Pensionilor fr. 300	10		— —
" comunei București 18-3	5%	JAN.-JUL.	— —
" " din 1884	5%	MAI-NOV.	— —
" " din 1885	5%	JUN.-DEC.	— —
" " din 1890	5%	MAI-NOV.	— —
Scriuri fonciare rurale	5%	JAN.-JUL.	95 3/4
Scri. fonciare rurale din 18-1	4%	" "	83 1/2
" " urbane București	5%	" "	81—
Oblig. Soc. de basalt artificial	6%	" "	75 1/2
Soc. rom. de constr. ult. div. 15 I.	250	" "	— —
Soc. rom. de hârtie ult. —	100	" "	— —
Patria Soc. de asig. ult. 4 I-1	100	" "	— —
Soc. rom. de petrol 1 em. u. d. 0	200	" "	— —
Soc. de fur. militare u. d. 60 I.	1000	" "	— —
Bistrița" soc. p. f. hârtii 30 I	300	" "	— —
Sociat. p. constr de Tramais	200	" "	— —
20 franci aur	—	" "	— —
Fabricile Unite de gazosă	12	" "	— —

S c o m p t u r i :

Banca na. a Rom.	7%	Paris	3%
Avansuri pe efecte	8 "	Petersburg	6%
Banca agricolă	1 "	Berlin	4%
Condra	3 "	Belgia	3%
Viena	4--	Elveția	5%

Cursul losurilor private

din 31 Ian. 1902.

	cump.	vinde
Basilica	18—	1—90
Credit	402—	406—
Clary 40 fl. m.	163—	167—
Navig. pe Dunăre	— —	— —
Insbruck	85—	89—
Krakau	74—	77—
Leibach	73—	77—
Buda	— —	— —
Pa'ffy	191—	195—
Crucea roșie austriacă	177—	181—
" " ung.	5.275	58 75
" " ital	28—	29—
Rudo f	95—	95 50
Salm	2'0 —	240—
Salzburg	— —	— —
St. Geois	218—	2'0 —
Stanislau	— —	— —
Trentine 4 1/2% 100 m. c	40.3—	408—
Waldstein 4% 50	37—	39—
" de 10 franci	55—	51—
Banca h. ung. 4%	22—	24—

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vinde la Eremias Nepoții.

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Februarie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	119.85
Renta de corone ung. 4%	97.05
Impr. căl. ter. ung. în aur 4 1/2%	120.75
Impr. căl. fer. ung. în argint. 4 1/2%	100.90
Oblig. căl. fer. ung. de ost l. emis.	119—
Bonuri rurale ungare 4%	95.60
Bonuri rurale croate-slavone	95.50
Impr. ung. cu premii	184—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	154.75
Renta de argint austr.	101.05
Renta de hârtie austr.	100.90
Renta de aur austr.	120.80
Losuri din 1860	147.50
Actii de ale Bâncei austro-ungară.	16.40
Actii de ale Bâncei ung. de credit	703—
Actii de ale Bâncei austr. de credit	683.75
Napoleondori.	19.04
Mărți imperiale germane	117.15
London vista	239.47 1/2
Paris vista	95.40
Rente de corone austr. 4%	98.05
Nota italiene	93.50

Nr. 686—1902.

Publicațiune.

Din partea subsemnatului oficiu de dare prin acesta se aduce la cunoștință publică, că Ilustritatea Sa Domnul Vice comite cu resoluționea Nr. 558/902 ne-a transpus consecnarea despre acei restanțieri în darea de drumuri comitatense, cari acădatorie a lor au a să-o achita prin muncă; aceste consemnări se pot

lua în vedere la oficiul de dare orășenesc în termin de 15 zile, așadar delă 4—19 Februarie inclusiv, asemenea stă în voia restanțierilor respectivi, ca în decursul acestui termen să și prezente la oficiul de dare orășenesc eventualele lor observări. Observările său recursele intrate după acest termen nu se vor lua în considerare.

Brașov, 3 Februarie 1902.
Oficiul de dare orășenesc.

Sz. 14189 - 1901.

tkvi.

ARVERÉSI HIRDETÉNYI KIVONAT.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Peia János végrehajtatónak Melchior Frigyes végrehajtást szenvedő elleni 92 k rona 26 fill. tökekövetelés és járulekai iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. járásbiróság területén fekvő a fogarasi 22 sz. tkvben A + 1 r. 166, 167 hrszám ingatlanra 2436 koronában az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1902 évi Március hó 17-ik napján délelőtt 9 órakor a fogarasi tkvnyi hatóságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiüldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX t. cz. 170. §-a értelmében a bánpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszabályt elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1901 évi decembert hó 17-ik napján.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Schupiter.
kir. aljbiró.

386.1—1

Sz. II 46 - 1901.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság hözhírré teszi, hogy „Albina“ takarék. és hotelintézet brassói fiótelepe végrehajtatónak Barsa János végrehajtást szenvedő elleni 300 korona tökekövetelés és járulekai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a brassói kir. járásbiróság) területén lévő:

- 1) a krizbai 828 sz. tkvben foglalt: 5469 hrsz. fekvőre 17 kor.; 1777 hrsz. fekvőre 23 kor.; 5851 hrsz. fekvőre 27 koronában.
- 2) a krizbai 25 számú tkvben foglalt: 80, 81, 82, 83 hrszámú belső telekre 400 kor.; 1601 hrsz. fekvőre 26 kor.; 5320 hrsz. fekvőre 13 kor.; 1648 hrsz. fekvőre 36 kor.; 5371/1 hrsz. fekvőre 11 kor.; 1733 hrsz. fekvőre 24 kor.; 2060 hrsz. fekvőre 131 kor.; 2224 hrsz. fekvőre 23 kor.; 2273 hrsz. fekvőre 45 kor.; 2306 hrsz. fekvőre 53 kor.; 3147 hrsz. fekvőre 63 kor.; 3192 hrsz. fekvőre 72 kor.; 3735 hrsz. fekvőre 174 kor.; 4044 hrsz.